

Nedeľa Svätej Trojice, 31.5.2026

Boh, ktorý dáva život, zachraňuje a žije v nás

Text: Ján 3,1–16: „¹**Bol farizej, menom Nikodém, popredný muž medzi Židmi.** ²**Ten prišiel k Nemu v noci a hovoril Mu:** Majstre, vieme, že si učiteľ, ktorý prišiel od Boha; lebo nikto nemôže činiť znamenia, aké Ty činiš, ak len Boh nie je s ním. ³**Ježiš mu odpovedal:** Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže uzrieť kráľovstvo Božie. ⁴**Nikodém Mu povedal:** Ako sa človek môže narodiť, keď je starý? Nemôže predsa druhý raz vojsť do života matky a narodiť sa. ⁵**Odpovedal Ježiš:** Veru, veru ti hovorím: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho. ⁶Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch. ⁷Nediv sa, že som ti povedal: Treba sa vám znovu narodiť. ⁸Vietor veje, kam chce: čuješ jeho hlas, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide: tak je s každým, kto sa narodil z Ducha. ⁹**Nikodém Mu povedal:** Ako sa to môže stať? ¹⁰**Ježiš mu odpovedal:** Ty si učiteľ v Izraeli, a nevieš to? ¹¹Veru, veru ti hovorím: Čo vieme, hovoríme, a čo sme videli, svedčíme, ale neprijímate naše svedectvo. ¹²Ak neveríte, keď som vám hovoril o zemských veciach, akože uveríte, keď vám budem hovoriť o nebeských? ¹³A nikto nevstúpil do neba, len Ten, kto zostúpil z neba, Syn človeka. ¹⁴A ako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený aj Syn človeka, ¹⁵aby každý veriaci mal v Ňom večný život. ¹⁶Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“

Známy príbeh. Jeden z najznámejších z evanjelií. Príbeh, ktorý nám predstavuje človeka, ktorý má poznanie, autoritu, náboženskú istotu. A predsa **prichádza v noci za Ježišom**. Táto informácia nehovorí a neupresňuje len časový horizont, ale **hovorí o stave človeka**. Nikodém, ktorý bol v predstavách ľudí vážnym zbožným, vysokopostaveným farizejom a učiteľom zákona, v skutočnosti prežíval veľkú neistotu. Napriek svojmu poznaniu a vedomostiam, podľa toho, že prišiel za Ježišom, ktorý bol pre farizejov a zákonníkov persona non grata (nežiadúca osoba), pravdepodobne žil vo vnútri s otázkou uprostred tmy neistoty (samozrejme, to si môžeme len domýšľať, ale v kontexte textu to má zmysel): „Prečo mi to nestačí? Prečo nemám istotu večnosti? Prečo sa cítim viac prázdny, ako živý?“ A tak začína svoj rozhovor tým, že zisťuje, kým Ježiš je. Aspoň v tom chce mať istotu.

V mnohom sme podobní Nikodémovi. Niektorí ľudia, aj medzi kresťanmi, si myslia, že plnohodnotne naplnia život tým, čo dokážu – sústredia sa na výkon, na snahu, usilovnosť, disciplínu. Iní nachádzajú zmysel života v tom, že sa obetujú pre iných – hľadajú riešenia, pomáhajú, slúžia. A ďalší sa snažia nájsť zmysel života v jeho udržiavaní – trochu pokoja, trochu istoty, trochu kontroly, trochu lásky. Ničoho nič moc, len tak akurát. No v určitom momente sa tieto spôsoby ukážu ako nedostačujúce. A človek stojí ako Nikodém – naučený, zodpovedný, ale vnútorne neuspokojený. Viac prázdny, ako živý.

A práve tam zaznieva Ježišova veta: „**Musíš sa narodiť znova.**“ Nie ako výčitka. Ale ako pozvanie. Je to ponuka nového života, ktorý neprichádza od človeka, ale ktorý prichádza ako dar od Pána Boha. **Života, ktorý dáva Pán Boh, ktorý Pán Ježiš ako Boh zachraňuje a mení, a ktorý On sám cez svojho Ducha žije v nás.**

Slová „**Lebo tak Boh miloval svet...**“ - menia pohľad Nikodéma, a verím, že zmenili aj náš pohľad na nebeského Otca. Pán Ježiš jasne hovorí, že ten Boh, o ktorom Nikodém tak veľa vie, ale ktorému vôbec nerozumie, nie je len vzdialeným pozorovateľom sveta a života ľudí. Nie je Bohom, ktorého priazeň si človek musí zaslúžiť. Práve naopak, Pán Ježiš Nikodémovi i nám predstavuje Pána Boha, ako toho, ktorý miluje skôr, ako človek stihne urobiť čokoľvek správne.

Boh – Otec je ten, ktorý prvý robí pohyb lásky k človeku a dáva mu život ako dar. Nie ako odmenu za dobrý výkon, nie ako mzdu za zbožnosť, nie ako výsledok ľudskej snahy, ale ako dar svojej milosti. To znamená, že **skutočný život nezačína v človeku, ale v Bohu**. Ježiš Nikodémovi odhaľuje Boha, ktorý sa k človeku skláňa s láskou ešte skôr, ako človek vôbec pochopí, kto Pán Boh je. A to je **prvý moment nového narodenia** – keď človek s túžbou prijíma tento dar a prestane žiť

zo svojich zásluh a začne veriť, že Pán Boh ho miluje aj uprostred jeho neistoty, prázdnoty a tmy.

Druhý moment „znovuzrodenia“ je okamih poznania, že svoj život nevlastníme. Pán Ježiš pripomína Nikodémovi obraz z čias putovania Izraelského národa po púšti. „**Syn človeka musí byť vyzdvihnutý....**“. Nie, Nikodémova snaha a usilovnosť, a ani jeho zbožnosť mu nezaručia dobrý život. Je to opäť Pán Boh, ktorý vo svojom Synovi vstupuje priamo do nášho života. Do našich zlyhaní, bolesti, prázdnoty. Kríž nie je len nejaký kresťanský symbol. Je to miesto, kde nám Pán Boh hovorí: „*Som s tebou aj tam, kde ty už nevieš byť so sebou. Tvoj život, nech je akokoľvek prázdny a zničený, má obrovskú hodnotu. Hodnotu smrti môjho Syna!*“ Nič v našom živote nie je mimo dosahu Krista. Práve poznanie toho, že nevlastníme svoj život, ale že ho môžeme pustiť a odovzdať Pánovi Ježišovi Kristovi, že ho nemusíme sami vylepšovať, ale jednoducho vložiť do rúk toho, ktorý ho vykúpil svojou krvou, nám prináša slobodu. To je **pokračovanie procesu znovuzrodenia. Prijat' život ako dar a vložiť ho do rúk Pána Ježiša** je súčasťou nového narodenia sa.

A do toho vstupuje obraz vetra. „**Duch veje, kam chce...**“ Vietor nevidíme, ale cítime ho. Jeho vanutie nás doslova objíma, niekedy „lezie až pod kožu“. A to je **dokončenie procesu znovuzrodenia**. V okamihu, kedy svoj život odovzdáme do rúk nášho Spasiteľa, **On nás naplňa svojim Duchom. Pán Boh** nezostáva len „nad nami“, alebo „vedľa nás“. Nedáva len dar života a nenesie nás len vo svojich prebodnutých rukách. **On v Duchu Svätom žije v nás**. On je životom, ktorý sa v nás hýbe a koná v nás.

A možno práve preto je nedeľa Svätej Trojice taká dôležitá. Nie preto, že dnes premýšľame nad tajomstvom, ktoré musíme dokonale pochopiť. Ale preto, že dnes vidíme, ako Trojjediný Pán Boh vstupuje do života človeka.

Trojediný Boh nie je vzdialená náuka cirkvi. Nie je to len teologická formulácia, ktorej máme správne rozumieť. **Trojediný Boh je živý Boh, ktorý sa skláňa k človeku ako Darca života, ako Záchranca života, ako život sám**. Tak poďme a žime život, ktorý nám bol darovaný, ktorý je zachránený a nesený, ktorý je Božím pohybom v nás. Amen.